

De ziua aceea nici îngerii din cer nu știu nimic, ci numai Tatăl singur știe. Ce vrea să ne spună Mântuitorul nostru Iisus Hristos prin aceste cuvinte? Mulți s-au găsit să spună, mulți s-au smintit din pricina acestor vorbe, neînțelegând ce vrea Mântuitorul Iisus Hristos să ne spună nouă.

Marele Atanasie în tratatul său împotriva arienilor (eretici susținători ai preotului Alexandrin Arie, cei care îndrăzneau să hulescă pe Fiul lui Dumnezeu și să îl numească Creatură) li se adresează cu următoarele cuvinte: „Descriindu-le ucenicilor ziua aceea în Evanghelie, fără discuție că și Fiul știe că ea va exista, și când va fi căci atunci nu ar fi spus de ea, căci dacă nu ar fi știut ceasul ne le-ar fi vorbit ucenicilor despre semnele ce vor fi înainte de acel ceas,,. Mântuitorul vedem că le vorbește ucenicilor în Evanghelia de la Matei, arătând semne clare despre acea înfricoșată zi. Este o dovadă clară că și Fiul cunoaște acestea.

Asemeni Sfântului Vasile cel Mare, într-un tratat împotriva lui Eunomie îi explică acestuia că dacă însuși Fiul spune „Toate câte are Tatăl ale mele sunt,, înseamnă că și cunoștința acelei zile îi aparține Fiului. Dar motivul pentru care Mântuitorul Iisus Hristos spune aceste lucruri este din iconomia dumnezeiască, pentru că nu ar fi avut nici un rost pentru oameni să știe ziua aceea fiindcă s-ar fi smintit. Iarăși Mântuitorul ca fiind întrupat se smerește înaintea lui Dumnezeu Tatăl, ca pildă pentru noi (din iconomie).

Se cuvine a spune câteva lucruri despre acea înfricoșată zi. Vedem că atunci se vor întâmpla lucruri mari cum nu s-au mai întâmplat de la întemeierea lumii, înfricoșătoare, despre acea zi au vorbit cel mult doi dintre cei patru Prooroci mari ai Vechiului Testament și anume Proorocul Isaia și Proorocul Daniel.

Vom începe cu Marele Prooroc Isaia care cere să ne arate în cartea sa.

Isaia 13:9 „Iată ziua Domnului, ia vină aprigă, mânioasă și întărită la mânie ca să pustiască pământul și să stârpească pe păcătoși de pe el,, Sfântul Ioan Gură de Aur comentând acest verset zice: Precum ocașii care sunt osândiți la muncă zilnică, sunt dați pe mâna unor oameni fără de inimă, așa vor fi dați și păcătoșii în fundurile iadului împreună cu toți demonii, dar chinurile iadului vor fi cu mult mai rele decât poate cineva să le descrie. Cu siguranță întreaga lume se va cutremura de ziua aceea.

Ne mai vorbește despre acea zi și Proorocul Daniel în capitolul 7:9

„M-am uitat până ce au fost așezate scaunele;

Iar Cel-Vechi-de-Zile a șezut;

Îmbrăcămintea Lui era albă ca zăpada,

Iar părul capului Său era ca lâna curată;

Tronul Său era pară de foc,

Roțile Lui erau foc arzător.

Rău de foc curgea

Ieșind de dinainte-l;

Mii de mii îi slujeau

Și mii de miriade îi stăteau în preajmă9.

Judecătorul S-a așezat

Cărțile s-au deschis.,,

Tâlcuind aceste versete Fericitul Ieronim zice: oare ce sunt aceste cărți, oare există cărți în cer? Nicidecum să nu credem asta, ci acele cărți reprezintă conștiința fiecăruia dintre noi, vor ieși la iveală, nimic nu va rămâne ascuns înaintea dreptului judecător, și atunci vom ști cu toții ce am făcut bine și ce am făcut rău. Ne întrebăm poate cine este cel vechi de zile, aici Sfântul Ioan Gură de Aur ne spune că cel vechi de zile este Fiul omului, adică Mântuitorul Iisus Hristos. Așa i s-a arătat Proorocului Daniel apocalipsa, părul alb și îmbrăcămintea curată reprezentând înțelepciune și curăție. De asemenea, Sfântul Ioan Damaschin spune în dogmatica sa că fără discuție și Tatăl și Fiul și Sfântul Duh vor judeca lumea, căci ei trei una sunt, dar totuși Mântuitorul va fi acela care în chip văzut va judeca pe oameni șezând pe tron, deoarece Mântuitorul a spus în Evanghelia sa: „Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului., Tatăl și Duhul neavând formă și trup omenesc, nu se pot arăta omenirii așa cum poate Mântuitorul Iisus Hristos, care este om și Dumnezeu. El este cel ce ne-a mântuit și cel care are dreptul să ne judece.

Semnele ce vor fi înaintea venirii Domnului le găsim în Evanghelia de la Matei în capitolul 24. Semnele sunt importante dar ceea ce este mai important este ca noi să fim pregătiți pentru ziua aceea, căci asupra lucrurilor ce se vor întâmpla noi nu avem putere, dar avem putere să priveghem și să ne înduhovnicim, călăuziți fiind de harul Preasfântului Duh. Pentru păcătoși, cumplită va fi acea zi, dar pentru noi care credem va fi cu adevărat ziua deplinei bucurii, în care vom fi cu Împăratul Hristos și vom străluci ca soarele luându-ne răsplată pentru faptele noastre bune. Pentru a trezi o dorință credincioșilor față de acea zi vom vorbi cum va fi viața după înviere.

Învierea cea de obște și viața de după Înviere

Învierea noastră obștească va fi prin Duhul Sfânt după cum spun Sfinții Părinți bazându-se pe vedenia Proorocului Iezechiel. Așa grăiește Domnul către oasele acestea: „Iată, Eu voi aduce întru voi duh de viață., .Cu adevărat Dumnezeu este cel ce aduce întru ele Duhul de viață noi am primit la Sfântul Botez Harul Sfânt și el rămâne activ în noi toată viața, fiind prezent în suflet, dar așa cum sufletul este unit cu trupul, așa și harul Duhului Sfânt ce este în suflet lucrează și asupra trupului dându-ne posibilitatea să înviem la Sfârșitul Veacurilor. Proorocul Iezechiel continuă să expună vedenia zicând: „nervi voie aduce pe voi și carne voi pune pe voi și piele voi întinde pe voi și duhul Meu îl voi pune între voi.,. Vedem de asemenea la Scena judecății de apoi de la mănăstirea Voroneț cum toate animalele care vin, aduc bucăți din trupurile oamenilor, acea pictură reprezintă faptul că noi vom învia, trupul nostru realcătuiindu-se indiferent de unde a murit, vor învia și cei morți în mări, înecați în loc pustiu sau unde știm sau unde nu știm ci Dumnezeu știe.

Sfinții Părinți spun că oricine, indiferent unde a trăit trupul său, se va realcătui la porunca Domnului.

Vârsta la care toți vom învia, spun Sfinții Părinți, este exact aceeași la care am murit, după cum Domnul Iisus Hristos înviază și are aceeași înfățișare pe care a avut-o când a suferit patimile pe Sfânta Cruce. Totuși în viața veșnică nu mai există timp, ci lumea este trecută într-o viață veșnică, o stare de deplină comuniune cu Dumnezeu, și așa cum niciunul din îngeri nu este bătrân sau tânăr și este Duh aerian, așa și noi nu putem spune că vom avea o vârstă anumită, pentru că vârsta este o însușire pe care o poți avea în timp, dar atunci nu va exista timp, ci veșnicie.

Sfântul Vasile cel Mare face această afirmație într-una din epistolele sale spunând că la înviere fiecare își va păstra însușirile sale, zicând Petru va fi Petru și Apostolul Pavel va fi Apostolul Pavel. Noi ne vom păstra memoria cu ce am făcut în viața aceasta, dar gândurile noastre vor fi purificate. De asemenea, alții Sfinții Părinți spun că noi vom învia datorită Sfintei Împărtașanii după cum zice Mântuitorul în Evanghelia sa: „Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne întru Mine și întru el și îl voi învia în ziua cea de apoi,,

Viața de veci

Învățăturile dogmatice spun că precum prima oară a fost făcută mai întâi lumea văzută și după aceea a fost introdus omul ca un stăpân în creație, se cuvine ca și la sfârșitul veacurilor mai întâi să fie refăcută lumea aceasta prin potopul de foc, ca să primească în ea pe dreptul judecător. După aceasta trupurile oamenilor vor învia într-o locuință potrivită pentru trupurile și viața lor după înviere. Va avea loc reînnoirea ei prin foc, astfel toată creația văzută să fie complet spiritualizată, pentru ca toți oamenii să învieze într-o lume complet duhovnicească nesticăcioasă, neschimbabilă.

La sfârșitul veacurilor noi nu ne vom mai folosi de natură pentru traiul biologic, atunci natura devenind complet spiritualizată prin harul lui Dumnezeu, va deveni o parte din noi, deoarece același har care vine de la Dumnezeu în noi va fi și-n firea înconjurătoare, trupurile noastre nemaivând nevoie de hrană, atunci toată natura aceasta va deveni conținut interior și parte a fiecăruia dintre noi prin conținutul de frumusețe ce îl va exprima.

Lumea aceasta se va uni cu lumea nevăzută într-un chip mai presus de minte după cum spune Apocalipsa cap. 21:1-2 „Și-am văzut un cer nou și un pământ nou; fiindcă cerul cel dintâi și pământul cel dintâi au trecut, iar marea nu mai este. „Și am văzut cetatea cea sfântă, noul Ierusalim, pogorându-se din cer de la Dumnezeu, gătită ca o mireasă împodobită pentru mirele ei,,

Vom avea un elan infinit de manifestări bune față de Dumnezeu, atunci cu toții vom experimenta ce înseamnă infinitatea de posibilități și de cunoștințe pe care Dumnezeu vrea să o dăruiască celor ce îl iubesc. Atunci sufletul nostru unit cu un trup complet spiritualizat nu va putea fi oprit de nimic în scufundarea în oceanul nesecat al înțelepciunii lui Dumnezeu. Sfinții Părinți spun că atunci lumea va fi un tabor generalizat, cum a fost la Schimbarea la Față a Mântuitorului, atunci când slava de pe chipul Mântuitorului se răsfrângea pe întreg Muntele Taborului, Mântuitorul va deveni noul soare spiritual al lumii spre care cu toții vom tinde după spune Apocalipsa, “Și cetatea nu are nevoie de soare nici de lună ca s-o lumineze, căci slava lui Dumnezeu a luminat-o și făclia ei este Mielul”. Iar Mielul este Mântuitorul Iisus Hristos. De asemenea Sfântul Grigorie al Nyssei spune că atunci toate funcțiile trupului nostru pe care le știm acum vor înceta, bazându-se pe cuvintele Mântuitorului Iisus Hristos din Evanghelia în care ne spune că oamenii vor fi ca îngerii din cer la Înviere. Fără discuție că noi nu ne vom transforma în îngeri, vom fi ca îngerii în virtuți, adică fără de păcat, nesticăcioși, vom avea un trup care poate fi definit prin termenul de armura cerească.

Lumea nouă de o frumusețe negrăită, atunci nemaexistând moarte își va descoperi frumusețile sale nebănuite. Atunci harul lui Dumnezeu fiind transparent prin toate lucrurile va arăta toate

frumusețile ținute ascunse din pricina păcatelor oamenilor.

La fel de frumoasă o descrie și Sfântul Simeon, Noul Teolog, unul dintre cei mai mari mistici care s-au învrednicit cu experiența vederii luminii dumnezeiești (Isihasm) încă din viața aceasta, spunând că lumea va deveni o locuință nematerială, complet duhovnicească, nestricăcioasă, neschimbabilă. Spune de asemenea că și cerul va primi o nouă strălucire mai luminos și mai frumos decât acesta ce se vede acum, bazându-se pe spusele psalmistului, “Iată Doamne, Tu pământul l-ai întemeiat și cerurile sunt lucrul mâinilor tale. Acestea trec, dar tu rămâi, ca o haină se vor învechi și le vei schimba.”

Sfântul Simeon îi continuă descrierea lumii spunând că va avea un chip nou nevestejit de verdeață, care nu va mai fi trecător. Cerul va fi unul complet nou; va primi o nouă strălucire, va fi de șapte ori mai luminos ca cerul de acum, iar Mântuitorul Iisus Hristos va fi soarele spiritual al lumii.

Acea zi se numește și Ziua a opta a creației, opt fiind simbolul veșniciei. Ziua aceea este caracterizată prin veșnicie și nestricăciune, dar și prin unirea veșnică a lui Dumnezeu cu noi. Să ne fie ziua a opta prilej de veșnică bucurie alături de Mântuitorul Iisus Hristos căruia se cuvine slavă și cinste împreună cu Cel fără de început, al Său Părinte al luminilor și cu Sfântul și deoființă și deoputere și de slavă, Făcătorul său Duh.

Îndemn la pocăință către credincioși

Omule, te așteaptă Învierea morților, viața veșnică, întâlnirea cu sfinții și cu îngerii, cu Maica Domnului și cu Mântuitorul Iisus Hristos. Moartea va fi omorâtă, Satana va fi aruncată în râul de foc, lumina nearătată se va arăta, Hristos va împărați cu noi în veci. Cu siguranță în iad, se știe că există Dumnezeu, dar acolo e prea târziu. Trebuie să lucrăm cât timp este ziuă, căci vine noaptea când nimeni nu poate lucra. Iată Hristos vine și plata pentru fiecare dintre noi este cu Dânsul, cel ce este nedrept să mai înnedreptățească, cel ce este sfânt, să se mai sfințească, afară desfrânații și batjocoritorii și închinătorii la idoli. Hristos este Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, Dumnezeu întrupat pentru Mântuirea noastră, suprema realitatea infinită, veșnicia ne este deschisă, timpul este aproape, alegerea ne aparține. Tu, Doamne Iisuse Hristoase ne-ai relevat nouă aceasta prin Duhul tău cel sfânt care a lucrat prin sfinții tăi îngeri și prin Sfinții Părinți. Tu ești Calea, Adevărul și Viața. Cel ce crede în Tine, viu va fi. Fie ca și noi păcătoșii să avem partea noastră în Pomul Vieții. Vino Doamne Iisuse Hristoase să răsplătești fiecăruia după faptă, harul Domnului nostru Iisus Hristos, dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi, cu toți. Amin!

**Text: Cristian Radu, Liceul
„Ioan Petruș”, Anul IV**